

Моята смукачка нагласихъ веднага. Бабинъ Дебеланко се качи отгоре и погледна гордо. Искаше да каже:

— Ей, дружина драга! Тъзъ

И да се прекръсти бай Гого не свари, смукачката глътна всички прахоляци и нови и стари.

— Господи всевишни! — бай

Гого извика. — Тая ламя страшна какво де намъри въ търбуха си тика! Живъ бѣхъ туй да видя. И на оня свѣтъ чакъ има да се чудя! Живички и здрави да сте ми, момчета! Сбирайте се тука! Съ очитѣ си видѣхъ що може да прави вашата наука!

Отъ тозъ мигъ бай Гого патиланецъ стана. Дружината бурно за крака го хвана, дигна го нагоре:

— Ура! Да живѣе славната смукачка!

— Да живѣй бай Гого!

— Ура! Да живѣе нашата наука!

И смѣхме се много, драги ми Смѣхурко.

нѣща разбирамъ, макаръ да съмъ куче.

— Гледайте, другари! Гледай, бае Гого!

Ще прекъсна тука. После пакъ ще пиша.

Поздравъ най-сърдеченъ!

Твой приятель вѣченъ:

Патиланчо Данчо.

